

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 28..02.2013
Čj. 28/2013-OD-SPZ

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. M. R.– stížnost pro porušení zákona
Příloha: spis OS Plzeň-jih sp.zn. 2 T 169/2012

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněného M. R.

stížnost pro porušení zákona

proti výroku o uložení ochranného opatření z trestního příkazu Okresního soudu Plzeň – jih ze dne 16.10.2012, č.j. 2 T 169/2012-212, který nabyl právní moci dne 30.10.2012.

Citovaným trestním příkazem byl obviněný M. R. uznán vinným ze spáchání přečinů výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku a zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku a za tyto činy byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let, a současně mu bylo podle § 99 odst. 3 trestního zákoníku uloženo ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě.

Ze zprávy Psychiatrické léčebny D. založené na čl. 221 trestního spisu vyplývá, že obviněný dne 3.1.2013 zahájil výkon ochranného léčení.

Podle § 314e odst. 6 písm. b) trestního řádu trestní příkaz nelze vydat, jestliže má být rozhodováno o ochranném opatření.

Soud tak v daném řízení porušil ustanovení § 314e odst. 6 písm. b) trestního řádu, když M. R. uložil trestním příkazem ochranné opatření – konkrétně ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě podle § 99 odst. 3 trestního zákoníku. Trestní příkaz nebyl napaden odporem a dne 30.10.2012 nabyl právní moci, čímž se uzavřela cesta k nápravě uvedeného pochybení v dalším řízení.

Je věcí Okresního soudu Plzeň-jih, zda v dané věci ve smyslu § 368 trestního řádu rozhodne o účasti obv. M. R. na amnestii prezidenta republiky. K tomu je však třeba uvést, že rozhodnutí prezidenta republiky č. 1/2013 Sb., o amnestii ze dne 1. ledna 2013, se na uvedenou trestní věc ve vztahu k uložení ochranného opatření podle § 99 odst. 3 trestního zákoníku nevztahuje. Tato část rozhodnutí nemůže obstát a lze si představit možné komplikace v budoucnu, pokud by např. bylo nutné rozhodovat o přeměně či o propuštění z výkonu takto nezákonně uloženého ochranného léčení. Zákon byl porušen jednoznačně v neprospěch obviněného, neboť o ochranném léčení bylo rozhodnuto nepřipustnou, zjednodušenou formou rozhodnutí, tj. bez kontradiktorního dokazování a bez ústního projednání v hlavním líčení či veřejném zasedání a také bez písemného (a samozřejmě i ústního) odůvodnění předmětného výroku.

Ministr spravedlnosti neshledává porušení ustanovení § 314e odst. 1 trestního řádu, neboť skutkový stav byl opatřeními důkazy spolehlivě prokázán. Napadený výrok je oddělitelný od výroků o vině a o trestu, proto není třeba rušit citovaný trestní příkaz v celém rozsahu. Bude-li shledána potřeba učinit ve věci další rozhodnutí, což se s ohledem na návrh státního zástupce v obžalobě jeví jako nezbytné, soud I. stupně by mohl dokazování k této otázce vyhradit do veřejného zasedání a v něm rozhodnout samostatným rozhodnutím (§ 230 odst. 2 trestního řádu), aniž by bylo nutné rušit trestní příkaz v celém rozsahu.

Vzhledem k výše popsané nezákonnosti **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že výrokem o uložení ochranného opatření z trestního příkazu Okresního soudu Plzeň – jih ze dne 16.10.2012, č.j. 2 T 169/2012-212, byl v neprospěch obviněného M. R. porušen zákon v ustanovení § 314e odst. 6 písm. b) trestního řádu,
2. podle § 269 odst. 2 trestního řádu napadený výrok zrušil a zrušil i všechna rozhodnutí na zrušený výrok obsahově navazující, jestliže vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 trestního řádu, tj. přikázal Okresnímu soudu Plzeň-jih, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [7Tz 9/2013](#)